

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 17 grudnia 1980 r.

w sprawie nadania statutu Najwyższej Izbie Kontroli.

Na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 1980 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. Nr 22, poz. 82) Rada Państwa uchwała, co następuje:

§ 1. Najwyższej Izbie Kontroli nadaje się statut w

brzmieniu ustalonym w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

Załącznik do uchwały Rady Państwa
z dnia 17 grudnia 1980 r. (poz. 1).

STATUT NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI

§ 1. 1. W skład Najwyższej Izby Kontroli wchodzi:

- a) Kolegium Najwyższej Izby Kontroli,
- b) zespoły i departamenty,
- c) delegatury.

2. Prezes Najwyższej Izby Kontroli kieruje jej działalnością przy pomocy wiceprezesów i sekretarza Kolegium Najwyższej Izby Kontroli.

3. Wiceprezesi sprawują bieżący nadzór nad działalnością określonych przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli zespołów, departamentów i delegatur.

4. Sekretarz Kolegium Najwyższej Izby Kontroli organizuje i nadzoruje prace związane z zakresem działania Kolegium Najwyższej Izby Kontroli i w sprawach tych pozostaje w kontakcie z członkami Kolegium oraz z przedstawicielami naczelnymi, centralnymi i terenowymi organów administracji państwowej, a także z prezydiami wojewódzkich rad narodowych.

I. Zakres i tryb działania Kolegium Najwyższej Izby Kontroli.

§ 2. Kolegium Najwyższej Izby Kontroli, oprócz spraw wymienionych w ustawie, rozpatruje programy ważniejszych kontroli koordynowanych oraz projekty sprawozdań i informacji pokontrolnych, dotyczących szczególnie ważnych zagadnień gospodarki narodowej i administracji państwowej.

§ 3. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli zwołuje posiedzenia Kolegium z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej jednej trzeciej członków Kolegium oraz ustala porządek dzienny posiedzeń.

2. W razie nieobecności Prezesa Najwyższej Izby Kontroli czynności określone w ust. 1 wykonuje wyznaczony przez niego wiceprezes.

3. Z przebiegu posiedzenia Kolegium sporządza się protokół.

§ 4. 1. Uchwały Kolegium zapadają zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym, w obecności co

najmniej połowy składu Kolegium. Przy równej ilości głosów rozstrzygą głos przewodniczącego.

2. Osoby spoza Kolegium, zaproszone do udziału w posiedzeniu, nie biorą udziału w głosowaniu.

3. Przewodniczący Kolegium może zarządzić tajność obrad.

§ 5. Członkowie Kolegium Najwyższej Izby Kontroli otrzymują zwrot kosztów podróży oraz należności z tytułu udziału w posiedzeniu w wysokości ustalonej przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

II. Zespoły, departamenty i delegatury Najwyższej Izby Kontroli.

§ 6. W skład Najwyższej Izby Kontroli wchodzi:

A. Zespoły:

- 1) Administracji i Gospodarki Terenowej,
- 2) Budżetu Państwa i Finansów,
- 3) Górnictwa i Energetyki,
- 4) Handlu Zagranicznego, Służby Zagranicznej i Gospodarki Morskiej,
- 5) Inwestycji i Budownictwa,
- 6) Nauki i Postępu Technicznego,
- 7) Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych,
- 8) Obrotu Towarowego i Usług,
- 9) Oświaty i Kultury,
- 10) Pracy, Spraw Socjalnych i Zdrowia,
- 11) Przemysłu Chemicznego,
- 12) Przemysłu Ciężkiego, Maszynowego i Hutnictwa,
- 13) Przemysłu Lekkiego,
- 14) Przemysłu Specjalnego,
- 15) Przemysłu Spożywczego,
- 16) Rolnictwa i Leśnictwa,
- 17) Transportu i Łączności;

B. Departamenty:

- 1) Prezydyjalny,
- 2) Kadr i Szkolenia,
- 3) Koordynacji i Analiz,
- 4) Administracyjno-Gospodarczy;

C. Delegatury Najwyższej Izby Kontroli:

- 1) w Białymstoku — dla województw: białostockiego, suwalskiego, łomżyńskiego,
- 2) w Bydgoszczy — dla województw: bydgoskiego, to-
rńskiego, włocławskiego,
- 3) w Gdańsku — dla województw: gdańskiego, elblą-
skiego,
- 4) w Katowicach — dla województw: katowickiego,
bielskiego,
- 5) w Kielcach — dla województw: kieleckiego, tarno-
brzeskiego,
- 6) w Koszalinie — dla województw: koszalińskiego,
słupskiego,
- 7) w Krakowie — dla województw: miejskiego krakow-
skiego, nowosądeckiego, tarnowskiego,

- 8) w Lublinie — dla województw: lubelskiego, białsko-
podlaskiego, chełmskiego, zamojskiego,
- 9) w Łodzi — dla województw: miejskiego łódzkiego,
piotrkowskiego, sieradzkiego, skierniewickiego,
- 10) w Olsztynie — dla województw: olsztyńskiego, ostro-
łęckiego,
- 11) w Opolu — dla województw: opolskiego, częstochow-
skiego, kaliskiego,
- 12) w Poznaniu — dla województw: poznańskiego, ko-
nińskiego, pińskiego,
- 13) w Rzeszowie — dla województw: rzeszowskiego,
krośnieńskiego, przemyskiego,
- 14) w Szczecinie — dla województw: szczecińskiego, go-
rzowskiego,
- 15) w Warszawie — dla województw: stołecznego war-
szawskiego, ciechanowskiego, płockiego, radomskie-
go, siedleckiego,
- 16) we Wrocławiu — dla miasta Wrocławia i woje-
wództw: wrocławskiego, legnickiego, wałbrzyskiego,
jeleniogórskiego,
- 17) w Zielonej Górze — dla województw: zielonogórskie-
go, leszczyńskiego.

§ 7. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może w mta-
rę potrzeby wprowadzać zmiany w organizacji wewnętrz-
nej Najwyższej Izby Kontroli, polegające na przekształca-
niu zespołów i departamentów.

2. Prezes Najwyższej Izby Kontroli może powoływać
nowe zespoły, departamenty i delegatury oraz wprowa-
dzać zmiany terytorialnego zakresu właściwości delega-
tur za zgodą Przewodniczącego Rady Państwa.

III. Rzeczowy zakres właściwości jednostek organizacyjnych Najwyższej Izby Kontroli.

§ 8. 1. Poszczególne zespoły Najwyższej Izby Kon-
troli kontrolują działalność naczelnych i centralnych orga-
nów administracji państwowej, jak również centralnych
organizacji i związków spółdzielczych oraz naczelnych
organów organizacji społecznych, a także programują,
organizują i koordynują kontrole o zasięgu międzyresor-
towym, resortowym lub branżowym.

2. W skład zespołu mogą wchodzić grupy terenowe
z siedzibą przy delegaturze Najwyższej Izby Kontroli,
obejmujące swym zakresem działania jednostki planu
centralnego na terenie kilku województw. Powołanie gru-
py terenowej następuje na podstawie zarządzenia Prezesa
Najwyższej Izby Kontroli.

3. Grupa terenowa współpracuje z kierownictwem de-
legatury Najwyższej Izby Kontroli, przy której ma swoją
siedzibę, oraz z odpowiednimi terenowymi organami wła-
dzy i administracji państwowej.

§ 9. Departamenty wykonują zadania w zakresie usta-
lonym przez Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, a w szcze-
gólności pełnią funkcje pomocnicze związane z kierowa-
niem działalnością Najwyższej Izby Kontroli, planowa-
niem, organizacją i koordynacją działań kontrolnych, rea-
lizowaniem określonej polityki kadrowej oraz prowadze-
niem spraw związanych z obsługą administracyjno-gospo-
darczą, socjalną i finansową Najwyższej Izby Kontroli.

§ 10. Delegatury Najwyższej Izby Kontroli kontrolują
działalność terenowych organów administracji państwowej
i terenowych jednostek gospodarki narodowej. Ponadto
delegatury mogą kontrolować działalność jednostek planu

centralnego na podstawie okresowych planów kontroli lub za zgodą Prezesa albo właściwego wiceprezesa Najwyższej Izby Kontroli.

§ 11. 1. Szczególnym zadaniem jednostek organizacyjnych Najwyższej Izby Kontroli jest systematyczne rozwijanie współdziałania z radami narodowymi, ich prezydiami i komisjami, komitetami kontroli społecznej oraz z organami kontroli społecznej, jak również ze związkami zawodowymi i organami samorządu społecznego.

2. Jednostki organizacyjne Najwyższej Izby Kontroli współpracują z innymi organami kontroli, rewizji, inspek-

cji i lustracji działającymi w administracji państwowej oraz w spółdzielczości, w szczególności przy:

- 1) ustalaniu i realizacji okresowych planów kontroli tych organów,
- 2) przeprowadzaniu niektórych kontroli wspólnych,
- 3) wykonywaniu przez te organy kontroli doraźnych na zlecenie Najwyższej Izby Kontroli.

IV. Przepis końcowy.

§ 12. Prezes Najwyższej Izby Kontroli określa szczegółową organizację wewnętrzną zespołów, departamentów i delegatur oraz ich zakres właściwości.